

מִמִּצְרַיִם, תָּבֵר קַמִּיּהוּ כָּל זַיְנֵי חַרְשֵׁי וְקִסְמִין, דְּלֹא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ: ועוד טעם לפי שכאשר הוציאם הקב"ה ממצרים שבר מלפניהם כל מיני הכשפים והקסמים שלא יוכלו לשלוט בהם **וְהָיָא שְׁעָתָא דְאַתָּא בְּלָק, הָוָה יָדַע דָּא** ואותה השעה בלק ידע מכך **מִיָּד** מה עשה **וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנְּהָר וְגו'.** מאי פתורה. **אַלֵּא דִּיתְקִין פְּתוּרָא, וַיִּבְעֵי מִתַּמָּן עֵיטָא, מַה יַּעֲבִיד** שלח לבקש מבלעם שיערוך השולחן לעבודה זרה ויבקש משם עצה מה יעשה לנצחם. **אַשְׁרֵי עַל הַנְּהָר, עַל הַנְּהָרִים מִיִּבְעֵי לֵיהּ, מַאי עַל הַנְּהָר** ושואל למה כתוב שפתורה היא על הנהר היה צריך לומר על הנהרים שהרי בין שתי נהרות ונקראת ארם נהרים. **וְדָאֵי הֵכִי הוּא, דְּעַל חַד נַהֲרָא קִיִּימָא תְּדִיר** ודאי כך הוא שהסיבה שנקראת פתורה אשר על הנהר לפי שהשלחן עומד על נהר אחר הוא יסוד דקלי' הנקרא נהר.

בחצות לילה הקב"ה משתעשע עם הצדיקים בגן עדן ורצו החכמים לדעת סוד זה

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, הָווּ אֲזִילֵי לְמִיחְמֵי לְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, חֲמוּי דְרַבִּי אֶלְעָזָר רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא היו אבא היו מהלכים בדרך לראות את רבי יוסי בן רבי שמעון בן לקוניא חמיו של רבי אלעזר, **קָמוּ בְּפִלְגֻנֹת לֵילִיָּא לְמַלְעֵי בְּאוּרֵייתָא** קמו בחצות לילה לעסוק בתורה **יְתְבוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַשְׁתָּא הוּא**

עֲדָנָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן,
 לְאִשְׁתַּעֲשַׁע בְּצַדִּיקָיָא דְּתַמָּן יֵשְׁבוּ לְלִמּוּד אִמְר רַבִּי אֲלַעְזֹר עֲבָשׂוּ הוּא
 הַזְמַן שֶׁהִקְבִּי"ה נִכְנַס לְגַן עֵדֶן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר שָׁם. אָמַר רַבִּי
 אָבָא, שְׁעֵשׂוּעָא דָּא מָאִי הוּא, וְהֵיךְ יִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ שְׂאֵל
 רַבִּי אָבָא אֵת רַבִּי אֲלַעְזֹר מֵהוּ שְׁעֵשׂוּעַ זֶה וְכִיצַד הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהֵם. אָמַר רַבִּי
 אֲלַעְזֹר, מַלְּהָ דָּא רְזָא סְתִימָא אִיהוּ, (דף קצ"ג ע"ב) טְמִירָא
 לְגַבִּי, דִּלְא יְדִיעַ. הִשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֲלַעְזֹר דְּבַר זֶה הוּא סְתוּם הוּא וְאִין מִי שִׂידַע וְהוּא
 סוּד אֲצִלִּי. אָמַר לִיהִ, וְכִי בְּרִיקְנִיא הוּוּ סְמִכִין רַבְרַבִּין
 דְּמִקְדָּמַת דְּנָא בְּהָאִי עֲלָמָא, דִּלְא יְדַעוּ, וְלָא רַדְפּוּ
 אַבְתְּרָה לְמַנְדַּע עַל מַה קְיַיְמִין בְּהָאִי עֲלָמָא, וּמַה הוּוּ
 מְחַכָּאן בְּהָהוּא עֲלָמָא [צח] אִמְר לוֹ רַבִּי אָבָא וְכִי בַחִינִים הִיוּ סוּמְכִים הַגְדוּלִים
 שְׁהִיוּ לִפְנֵינוּ בּוֹזֵה הָעוֹלָם וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא רָדְפוּ לְדַעַת עַל מַה הֵם עוֹמְדִים בּוֹזֵה הָעוֹלָם, וְמַה
 מְחַכְּהָ לֵהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא, הִרִי וְדָאִי שִׂידַעוּ הֵם וְלִמָּה תִסְתִּיר מִמֶּנִּי סוּד זֶה.

השאלה נשארה סתומה וגנוזה

פְּתַח רַבִּי אֲלַעְזֹר וְאָמַר, (ישעיה כה) יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָה
 אַרְוִמְךָ אֹדְהָ שְׂמֹךְ כִּי עֲשִׂיתָ וְגו'. הֵאֵי קָרָא

ופרשת לך לך דף צב ובפרשת תרומה דף
 קעב ועוד מקומות קחנו משם.

[צח] כאן חסר המאמר ולא נתבארה תשובה
 לשאלת רבי אבא מהו השעשוע אך נתבאר
 בכמה מקומות בזה ע"י פרשת נח דף עב

הלימוד היומי

רָזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ פסוק זה הוא סוד האמונה כי כולל כל האצילות הנקרא אמונה. יְהוָה, רָזָא עֲלָאָה הוּי"ה היא סוד עליון כי בו נרמזים כל פרצופי האצילות, שִׁירוּתָא דְנִקְדָּה עֲלָאָה סְתִימָא דְלֹא יְדִיעַ תחילת פרצופי האצילות היא האות י' שהיא החכמה נקודה עליונה שתומה שאינה מושגת כי היא נעלמת בבינה. אֱלֹהֵי, רָזָא (מלכים א יט) קוֹל דְמִמָּה דְקָה היא הבינה שיש לה קול אך הוא קול דממה דקה לרוב העלמה, וְאִיהוּ שִׁירוּתָא דְקִיּוּמָא לְשִׂאֲלָא, וְאִסְתִּים וְלֹא יְדִיעַ ומשם היא התחלה שעומדת לשאלה והיא שתומה ואינה ידועה כי לא נודע מהותה, וְלִית מַאן דְאֲתִיב עֲלֶיהָ, בְּגִין דְאִיהוּ סְתִים וְטְמִיר וְגַנְיִז ואין מי שמשיב לשואל על שאלתו כי היא שתומה גנוזה כשהיא עם כתר וחכמה, וגם כשהיא עם ז"א היא נעלמת.

כל דברי השבחה של דוד היו בענין המלכות ותיקונה

אַתָּה, דָּא יְמִינָא אתה הוא סוד החסד שבקו ימין, שִׁירוּתָא דְקִיּוּמָא לְשִׂאֲלָא, וְלֹאֲתָבָא בֵּיהּ ומשם מתחיל המקום שאפשר לשאול וגם להשיב בו תשובות, וְהוּא כִּהֵן עֲלָאָה והוא כהן העליון שהוא בחסד. כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים קי) אַתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם ואינך משתנה מהיות חסד לעולם על דְבַרְתִּי מִלְכִּי צֶדֶק. מַאן עַל דְבַרְתִּי מִלְכִּי צֶדֶק מהו המשך הפסוק על דברתי מלכי צדק. אֱלֹא כִּהֵן עֲלָאָה דָּא, אִיהוּ דְקִיּוּמָא עַל דְבַר אלא הביאור הוא כי החסד העליון שהוא הכהן הוא על המלכות הנקראת דבר כי הוא הבונה אותה, בְּגִין דְהָהוּא דְבַר

לָא קַיִמָא, אֱלֹא בִימִינָא לפי שהמלכות אינה נבנית אלא על ידי החסד שבימין. **וְהָהוּא דְבַר מֵאן אִיהוּ. מַלְכֵי צַדִּיק, כְּדִ שְׁמִיהּ וְשׁוֹאֵל** אותו הדבר מי הוא, ומשיב הוא המלכות הנקראת מלכי צדק שכך שמה. **וְיִמָּא דְאָמַר דְּבִרְתִּי, בְּגִין דְּאֵתְקִשֵׁר בֵּיהּ בְּדוּד** ומה שאומר על 'דברתי' ולא אמר 'דבר' הוא לפי שהיא נקשרת בדוד והוא מרכבה אליה, ודוד המלך אומר על דברתי כלומר על הדבר שלי. **וְכָל מְלֵי שְׁבָחָא דִּילֵיהּ, בְּהָהוּא דְבַר אֲתִיִּין. וְעַל דָּא דְּבִרְתִּי** וכל דברי השבח של דוד היו בענין המלכות ותיקונה ולכן אמר על דברתי מלשון דבר שלי היא המלכות שלי. **וְבְגִין כֵּן, אֲתָה דָּא כִּהֵן** ולכן אתה הוא כהן בחינת החסד העליון. **וְהָא אוֹקִימָנָא, דִּתְלַת דְּוִכְתֵּי אִינּוּן, דְּאֶקְרִי כָּל חָד אֲתָה** וכבר ביארנו ששלוש מקומות שנקראים 'אתה' החסד הוא העיקר והתפארת כיון שהוא נוטה לימין והמלכות כשהיא מקבלת מהחסד ונקראת על שמו.

ארוממך ארומם את הו"ק אליך שמך היא המלכות פלא כיסוי ולבוש א"א המלביש לעתיק

אַרומְמְךָ כְּלָא כְּתָדָא פירושו שארומם את הו"ק יחד אליך. **אודָה שְׁמֶךָ כְּדָקָא יָאוּת, וְהָא שֵׁם יְדִיעַ** אודה שמך כראוי ומה שאמר אודה 'שמך' זה השם הידוע שהוא המלכות הנקראת 'שם'. **כִּי עֲשִׂית פְּלָא, כְּסוּיָא וְלְבוּשָׂא** פלא הוא בחינת כיסוי ולבוש המפליא ומעלים את המתלבש בו, **לְאֵתְלַבְּשָׂא נְהוּרָא סְתִימָא עֵתִיקָא** והיינו